



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **T. K.**

zastoupená advokátem JUDr. Janem Mikulášem, Ph.D.
sídlem Opletalova 1525/39, Praha 1

proti

žalované: **Policie České republiky, Policejní prezidium České republiky**
sídlem Strojnická 935/27, Praha 7

o žalobě proti sdělení žalované ze dne 28. 7. 2023, č. j. PPR-45087-4/ČJ-2022-990115

takto:

I. Rozhodnutí Policie České republiky, Policejního prezidia České republiky, ze dne 28. 7. 2023, č. j. PPR-45087-4/ČJ-2022-990115, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobkyni částku 15 342 Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku do rukou JUDr. Jana Mikuláše, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění

[1] Žalobkyně napadla shora uvedené správní rozhodnutí, kterým jí bylo sděleno podle ust. § 28 odst. 1 a § 29 odst. 2 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o zpracování osobních údajů“), že se nevyhovuje její žádosti o výmaz údajů z evidence nežádoucích osob.

[2] V odůvodnění tohoto sdělení, které je judikaturou považováno za rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „s.ř.s.“), je po citaci zákonných ustanovení uvedeno, že k výmazu žalobkyně z evidence nežádoucích osob ke dni 27. dubna 2023 nedošlo, neboť oprávněný zadavatel požádal o prodloužení vedení žalobkyně v této evidenci do dne 27. dubna 2024. V důvodech pro rozhodnutí je odkázáno na právní režim „vyhrazené“ podle zákona č. 412/2005 Sb.

[3] Žalobkyně požadovala zrušení rozhodnutí a vrácení věci zpět žalovanému, poukázala na to, že jí zařazení do evidence komplikuje výkon funkce předsedkyně představenstva, na okolnosti, jak se o zařazení do evidence dozvěděla (na letišti během přeshraniční cesty), v odůvodnění rozhodnutí absentuje podrobnější vymezení důvodu, proč je v evidenci vedena, proti důvodům se tak nemůže bránit.

[4] Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasila a navrhovala ji zamítnout jako nedůvodnou. Poukázala na charakter příslušného správního řízení i na rozsudek zdejšího soudu ze dne 1. června 2022, čj. 8 A 11/2020-82, kterým byla obdobná žaloba zamítnuta.

[5] Podáním ze dne 17. 1. 2024 poukázala žalobkyně na vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. prosince 2023, čj. 4 Azs 283/2023-27, který se týkal obdobné věci jejího manžela, kdy napadené správní rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení (byl zároveň zrušen rozsudek zdejšího soudu ze dne 21. 6. 2023, čj. 8 A 91/2022-61).

[6] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.

[7] Z odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. prosince 2023, čj. 4 Azs 283/2023-27, je pro posouzení žalobních námitek v tomto sporu podstatné, že: „[25] Nejvyšší správní soud však rovněž měl v dané věci k dispozici úplný správní spis včetně jeho utajovaných částí a v souladu s citovanou judikaturou jej prostudoval ze všech relevantních hledisek nad rámec stížnostních námitek. Přitom dospěl k opačnému závěru než městský soud, neboť shledal, že v utajované části spisového materiálu, která je u Nejvyššího správního soudu vedena pod č. j. V11/2023-NSS, nejsou popsány žádné konkrétní aktivity stěžovatele co do místa a času včetně jeho kontaktů s určitými osobami, na základě nichž by bylo možné učinit spolehlivý závěr o tom, že by jeho přítomnost na území České republiky skutečně mohla představovat ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti nebo že by mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit veřejnou bezpečnost smluvních států Evropské unie. Utajovaná část správního spisu neobsahuje ani žádné konkrétní poznatky získané operativní činností či jiným způsobem, na jejichž základě by bylo možné ověřit splnění všech zákonných podmínek pro zařazení stěžovatele do evidence nežádoucích osob. Přitom jsou to v první řadě správní orgány, které jsou při svém rozhodování povinny posoudit přesvědčivost a věrohodnost utajovaných informací, mají-li být podkladem jejich rozhodnutí. Tyto požadavky ostatně judikatura Nejvyššího správního soudu ve vztahu k povaze a obsahu utajovaných informací vyslovila opakovaně (viz např. rozsudky ze

dne 25. 11. 2011, č. j. 7 As 31/2011-101, ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 108/2013-69, nebo ze dne 25. 6. 2020, č. j. 4 Azs 258/2017-34).“

[8] Zdejší senát se dne 12. 2. 2024 seznámil s utajovanou částí správního spisu, o čemž byl pořízen protokol. Z této části správního spisu soud zjistil, že zde popisované okolnosti nelze podřadit pod zákonné důvody pro spolehlivý právní závěr o tom, že byla naplněna dispozice příslušné právní normy. V této informaci nejsou popsány žádné konkrétní aktivity žalobkyně co do místa a času, je zde absence konkrétních poznatků, na jejichž základě by mohly být ověřeny zákonné podmínky pro zařazení do evidence. Celkově se jedná pouze o sumarizaci poznatků, které není možné ověřit. Tyto okolnosti jsou pak srovnatelné se situací, kterou posuzoval Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném rozsudku, proto soud v této věci se s takovým právním posouzením věci ztotožňuje a právně posoudil věc stejně. Ačkoliv pochopitelně zdejší senát neměl k dispozici utajovanou část správního spisu ve věci manžela žalobkyně, popis Nejvyššího správního soudu ve shora uvedeném odstavci jeho rozsudku je plně aplikovatelný i na utajovanou část správního spisu v tomto případě, kdy zdejší soud shledal tytéž absence rozhodných okolností v této části spisu.

[9] Soud proto z těchto důvodů napadené správní rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 soudního řádu správního). V dalším řízení žalovaná musí shromáždit takové podklady pro své rozhodnutí, které dostojí požadavkům judikatury shora uvedeným (např. rozsudky ze dne 25. 11. 2011, č. j. 7 As 31/2011-101, ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 108/2013-69, nebo ze dne 25. 6. 2020, č. j. 4 Azs 258/2017-34), jinak nebude důvod pro obsahově obdobné rozhodnutí.

[10] Pokud žalovaná poukazovala na rozsudek zdejšího soudu 1. června 2022, čj. 8 A 11/2020-82 (kde byla kasační stížnost žalobce zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. listopadu 2022, čj. 7 As 171/2022-24), pak podle názoru soudu nelze tyto věci srovnávat, neboť v namítané věci soudy vycházely z toho, že v utajované části spisu jsou dostatečně uvedeny důvody pro právní posouzení důvodnosti vedení osoby v příslušné evidenci, což v tomto případě soud neshledal.

[11] Pro úplnost soud uvádí, že jiné žalobní body neshledal důvodnými. Nemožnost výkonu podnikání na zdejším území vyplývá z povahy příslušného správního rozhodnutí a jeho zákonem předvídaných následků, odůvodnění rozhodnutí pak nemůže obsahovat detailní informace o povaze utajovaných informací, neboť by se tím zmařila ochrana těchto informací, zákon pak nevyžaduje žádné formální sdělení o zařazení osoby do příslušného seznamu.

[12] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.). Pro úplnost soud uvádí, že doplnění zjištění rozsudkem Nejvyššího správního soudu není dokazováním, ale procesním úkonem žalobkyně, když obsah rozsudku Nejvyššího správního soudu je skutečností soudu známou z jeho úřední činnosti. Proto ve věci pouze kvůli tomuto doplnění zjištění nemuselo být nařízeno ústní jednání.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že ve věci byla úspěšná žalobkyně, má právo na náhradu nákladů řízení, které se skládají ze soudního poplatku (3 000 Kč), a z odměny za zastupování advokátem, která byla v žalobním řízení určena podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a to za tři úkony právní služby po 3.100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, sepsání procesního úkonu ze dne 17. ledna 2024), tedy v celkové výši 9 300 Kč. Náhrada hotových výdajů (režijní paušál) činí podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu 300 Kč za každý z uvedených čtyř úkonů právní služby, což je celkem 900 Kč. Z administrativního registru ekonomických subjektů vyplývá, že zástupce stěžovatele je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto součást nákladů tvoří rovněž tato daň ve výši 2 142 Kč (§ 35 odst. 10 věta druhá s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 16. února 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu